تكفير المشركين و علاقته بالكفر بالطاغوت

Müşriklerin Tekfiri ve Tağut'u Red ile Bağlantısı

Ahmed bin Ömer bin Musa’id el-Hazimi

tıkla

”De ki: Şüphesiz Rabbim beni doğru yola, dosdoğru dine, Allah'ı birleyen İbrahim'in dinine iletti. O, Allah'a ortak koşanlardan değildi.”
(En'am suresi 161)

Hamd, âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur. Salat ve selâm Peygamberimiz Muhammed'e, O'nun Ailesi ve Sahabesine olsun. Bundan sonra:
Derse başlamadan önce, önceden gelmiş ve konuyla bağlantılı olan bir meseleye dikkati çekiyoruz ki *el-kufru bit-tağut (tağuta küfretmek, red-detmek)* -birçok kez karara bağlandığı üzere- şirki terk etmeyi içine alır ve her kim şirki terk etmemişse e*l-kufru bit-tağut*'u gerçekleştirmemiştir. Dün ve birçok kez bahsettiğimiz gibi, müşriği şirkinde mazur gören ve ona küfürle hükmetmeyen kişi de, el-kufru bit-tağut'u gerçekleştirmemiştir.
Buna bağlı olarak,*el-kufru bit-tağut*'un (bir kişide) var olması ya da olma-ması vasfı, dört şey üzerine bina edilmiştir:

1. Allah-u Teala'dan başkasına yapılan her ibadetin batıl/geçersiz olduğuna itikad etmek,
2. (Şirki) terk etmek,
3. (Müşrikleri) tekfir etmek,
4. (Müşriklere) buğz ve düşmanlık.

Bunların hepsi *el-kufru bit-tağut* başlığı altına dahildir. Ve buna delalet eden ayetlerle birlikte, icma bunun üzerine kurulmuştur. Bu nedenle önceden Allah (celle ve ala)'nın kavlini zikrettik:

"..Her kim tağuta küfredip, Allah'a iman ederse.." (Bakara suresi 2:256)
Bu iki şartı veya iki rüknü öğrendik ki bu ikisi olmadan tevhidin vasfını gerçekleştirmiş olmayız.

Fakat Allah (celle ve ala)'nın kavliyle ilgili bir soru ile karşı karşıya kalıyoruz. **"..Her kim tağuta küfrederse.."** Nassta (geçen) bu (*el-kufru bit-tağut*) mücmel (açıklanmaya muhtaç) midir yoksa tafsilatlı mıdır? Bakara suresinin 256. Ayetinde: **"..Her kim tağuta küfredip Allah iman ederse.."**

İki rükünden tafsilatlı olarak mı yoksa mücmel olarak mı bahsedilmiş? Şüphe yok ki ikincisidir (açıklanmaya muhtaçtır). Asli kafire bunu zikrettiğinde, ona *el-kufru bit-tağut* vasfını gerçekleştirmesini söylediğinde, sana sorar: "Nasıl (tağuta) küfrederim, tağut nedir?" (Bu demek oluyor ki) ilk önce tağutun hakikatini bilmek zorunda, sonra da *el-kufru bit-tağut*'un hakika-tini. Demek ki bu nass mücmeldir. Eğer bu nass mücmelse, onu nasıl tefsir ederiz? Bunu içeren ayetlere dönmemiz gerekir.

Öğrendik ki "tağuta küfretmek ve Allah'a iman etmek", Allah'ın tabi olmamızı emrettiği Millet-i İbrahim'dir. Millet-i İbrahim'in hakikatine açıklık kazandıran birçok ayette, Millet-i İbrahim apaçık şekilde gelmiştir. Bu nedenle, açıklanması gereken el-kufru bit-tağut'u açıklayıcı ayetleri ekleyerek onu tefsir ederiz. Yani netice olarak, el-kufru bit-tağut'un hakikatine Şeriatte zaten açıklık kazandırılmıştır. Bu yüzden kimse çıkıp da kendi içtihadını yaparak şöyle diyemez: "Allah'ın dışında ibadet edilenlerden teberri etmek / beri olmak el-kufru bit-tağut'tan değildir" veya "Müşriklerden beri olmak ve onları tekfir etmek el-kufru bit-tağut'tan değildir" diyemez, çünkü bu, nassa (Kur'an ve Sünnete) karşı çıkan bir içtihad olmuş olur ve bu nedenle batıldır/geçersizdir.

Ve böyle olduğunda, bu bir şüphe veya (geçerli) bir te'vil olarak dahi değerlendirilmez. Bu, -İmam Şafii'nin (rh) de Tevhid ile ilgili meseleler hakkında söylediği gibi- bu meselenin kişisel içtihada açık olmadığını öğrenmiş olmamızdan kaynaklanmaktadır. Ve Tevhid´in dışındaki açık meselelerde bilgide hata kabul edilemez -onun (rh) söylediği gibi- ve (aynı şekilde) te'vil

kabul edilemez ne de bu meselelerde ihtilaf. Yani kimse çıkıp da bu meselelerde ihtilaf olduğunu iddia edemez. Bunun yerine meseleyi vahiyle gelen nasslara (Kur'an ve Sünnete) arz ederiz. Ve böyle olunca, müşrikleri tekfir etmenin, el-kufru bit-tağut'a dahil olduğu karara bağlanmış olur.

"Hani onlar kavimlerine 'Şüphesiz biz, sizden beriyiz' demişlerdi." (Mümtehine 60:4)

Biz öğrendik ki (ayetteki) "*minkum* (sizden)", hitap içeren bir söylemdir. Bu söylem, (şirk ve küfür) kavli ve fiili için midir yoksa (bunları işleyen) şahıslar için midir? Hiç şüphesiz (şirk ve küfür işleyen) şahıslar içindir. Biraz aklı olan bir kişinin "Bu (şirk ve küfür) kavli ve fiili içindir, bunları işleyen şahıslar için değil", dediği görülmez. Buradaki bu söylem, şahıslara yöneltilmiştir.

"Biz, sizden ve Allah'tan başka ibadet ettiklerinizden beriyiz." (Mümtehine 60:4)

(Ayetteki) el-Berâa sözcüğüne Arap dilindeki anlamı ve Şeriatteki kullanımı yönüyle bakmayı öğrendik. ‘Dinin aslının kaidesi’ (risalesine) yaptığımız şerhte, bu hususa yeterince açıklama getirdik. Yani bakılır ve lugavi manası hesaba katılır (şöyle ki); bu (*el-berâa*), tüm açıdan ilişkiyi kesmeyi gerekli kılar. Kelimenin ana noktası ‘kesmek’tir, bu nedenle tam bir boykot olmak zorundadır.

"Biz, sizden ve Allah'tan başka ibadet ettiklerinizden beriyiz." (Mümtehine 60:4)

Bundan sonra Allah, el-berâa'ya dahil edilenlerden bazılarını açıklar: **"Size küfrettik (sizi red ve tekfir ettik). Sizinle bizim aramızda sürekli bir**

düşmanlık ve nefret belirmiştir." Yani tekfir, nefret ve düşmanlık el-kufru bit-tağut'a dahil edilmiştir. Neden peki? Çünkü bu ayet iki rüknü kapsar:

"Her kim tağuta küfredip Allah'a iman ederse.." (Bakara 2:256)

"..Allah'a iman ederse" rüknünü, Mumtehine suresinde nerede buluruz?

"Size küfrettik (sizi reddettik). Sizinle bizim aramızda sürekli bir düşmanlık ve nefret belirmiştir, ta ki siz bir tek Allah'a iman edinceye ka-dar." (Mümtehine suresi 60:4)

"Ta ki" (Mumtehine) ibaresinden sonra gelen kısım, **"..Allah'a iman ederse"** (Bakara) ibaresinin yerini alır; ve **"ta ki"** (Mumtehine) ibaresinden önce gelen kısım ise **"Her kim tağuta küfredip.."** (Bakara) ibaresinin yerini alır. Yani, **"size küfrettik"** ibaresi *el-kufru bit-tağut*'un anlamına dahil mi değil mi? Biz diyoruz ki bu, el-kufru bit-tağuta dahildir. Bunun üzerinde ittifak vardır ve bunu nass ve delil iki açıdan teyit eder.

1. Kelamullah'a (celle ve ala) baktığımızda, **"her kim tağuta küfrederse"** ibaresi özetlenmiş (mücmel) ve diğer ayetlerle ilişkisi bulunan bir ibaredir. (Öyle ki) detaya inmeye ve özeti ortadan kaldırmaya ihtiyacı vardır. Bu da öncelikle Allah'ın kitabıyla ve sonra da Rasulullah'ın (sallallahu aleyhi ve sellem) sünnetiyle yapılır.

2. Önceden ortaya koyduğumuz gibi bu konuda icma vardır. İbn Teymiyye'nin (rh) de dediği gibi:

   فَهُوَ كَافِرٌ كَمَنْ يَشُكُّ فِي كُفْرِ الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى وَالْمُشْرِكِينَ

   "Öyleyse o, kafirdir; tıpkı Yahudilerin, Hristiyanların ve müşriklerin küfründe şüphe edenler gibi."[1]

[1] Mecmu'u-l-Fetava (2/368)

Yani kim Yahudilerin küfründe şüphe ederse, o icma ile kafirdir. Ve kim Hristiyanların küfründe şüphe ederse, o icma ile kafirdir. Peki neden üçüncü çeşide -müşriklerin küfründe şüphe edene gelince bu konuda ihtilaf var diyoruz? Hem de icmadan, aynı mertebede ve aynı demeçte bahsedilmiş olmasına rağmen.

Bundan sonra ittihadiler ve bunlar gibi insanlardan bahsetti; hallerini ve İslam'ın anlamını bildikten sonra onların küfründe her kim şüphe ederse o, tıpkı Yahudilerin, Hristiyanların ve müşriklerin küfründe şüphe eden gibidir. Bundan dolayı, müşrikler hakkında şüphe eden yani onları tekfir etmeyen ve tekfir hükmünü onların üzerinde uygulamayan ile Yahudilerin ve Hristiyanların küfründe şüphe eden arasında hiçbir fark yoktur. Ve bununla ilgili birçok icma vardır.

Allah'ın (celle ve ala) el-kufru bit-tağut ve el-imanu billah'ı ihtiva eden Millet-i İbrahim'in tefsirini icma ile birlikte anladığın zaman, sonrasında, büyük şirk işleyeni tekfir etmenin dinde zaruri olarak bilinmesi gereken hususlardan olduğunu da anlarsın. Ve bu, Tevhidin makamını ayakta tutan şeydir yani bu Tevhidden ayrılmaz bir parçadır.

Ed-Durar'da veya diğer kitaplarda, dava imamlarının (rahimehumullahu teala) -Şeyhu'l-İslam Muhammed bin Abdilvehhab gibi- hepsi el-kufru bit-tağut'u bu mana ile açıkladılar. Ve reddi (el-kufr) ve tekfiri Tevhid (la ilahe illlallah) kelimesine dahil ettiler yani bu, el-kufr bit-tağut kavramı dışında tutulmadı. Ve bundan dolayı Şeyh Muhammed (rh) şöyle demiştir[2]:

إعلم رحمك الله تعالى أن أول ما فرض الله على ابن آدم الكفر بالطاغوت والإيمان بالله

"Bil ki -Allah sana merhamet etsin- Allah'ın ademoğluna ilk farz kıldığı şey el-kufru bit-tağut ve el-imanu billah'tır."

[2] Mecmuatu'-r-resail fi't-tevhid ve'l-iman (1/376-378)

Peki neden? Çünkü o Tevhiddir. Ve Tevhid ise vaciplerin ilkidir. Mükellef kişinin üzerine vacip olan ilk şey Tevhiddir. Tevhidin hakikati ise el-kufr bit-tağut ve el-iman billah'tır. Bu iki kelime tefsir edilmek zorundadır, onların tefsiri ise Kur'an ile, Sünnet ile ve aynı şekilde icma ile gelen iledir.

O (rh) devamla şöyle demiştir:

وأما صفة الكفر بالطاغوت فأن تعتقد بطلان عبادة غير الله وتتركها وتبغضها وتكفر أهلها

"El-kufr bit-tağut'un tarifi (sıfatı) ise; Allah'tan başkasına yapılan ibadetin batıl olduğuna inanman, onu terk etmen, ona buğzetmen ve onun ehlini (Allah'tan başkasına ibadet edenleri) tekfir etmendir."

Yani bunların hepsi el-kufr bit-tağut kavramına dahildir. Her kim Şeyh'in, (rh) müşrikleri tekfir etmeyi el-kufr bit-tağut'un dışında tuttuğunu iddia ederse, şüphesiz onun hakkında yalan uydurmuştur ve iftira etmiştir.

Dava imamları, iki şehadetin (la ilahe illallah Muhammedun Rasulullah) müşrikleri tekfir etmekten başka bir şekilde yerine getirilemeyeceği görüşü üzerindedirler. Bundan dolayı her kim o (müşriklerin) küfürlerinde şüphe ederse veya onların İslam'ına hükmederse, o İslam ehlinden (Müslümanlardan) değildir ve bu icmanın olduğu bir noktadır.

O (rh) devamla şöyle demiştir:

وتكفر أهلها وتعاديهم

"Ve onun ehlini (Allah'tan başkasına ibadet edenleri) tekfir etmen ve onlara düşmanlık göstermendir."

Öyleyse o, tüm bu konuları el-kufr bit-tağut kavramına dahil etti. O zaman kimse çıkıp da şöyle diyemez: "Birinci, ikinci ve üçüncü el-kufr bit-tağut kavramına dahildir, dördüncü ise bir gereksinimdir (yani aslından değildir)", ileride geleceği gibi.

O (rh) devamla:

وأما معنى الإيمان بالله فأن تعتقد، أن الله هو الإله المعبود وحده، دون من سواه، وتخلص جميع أنواع العبادة كلها لله، وتنفيها عن كل معبود سواه، وتحب أهل الإخلاص وتواليهم، وتبغض أهل الشرك وتعاديهم ; وهذه ملة إبراهيم

"El-iman billah'ın manasına gelince o, her şeyin dışında ibadet edilmeye layık tek ilah Allah olduğuna itikad etmen, ibadetin her türlüsünü tümüyle Allah'a halis kılman ve onun dışında ibadet edilen her şeyden bunu (ibadeti) nefyetmen/yok saymandır. İhlas ehlini sevmen ve onlara sadık olman; şirk ehline buğz etmen ve onlara düşmanlık göstermendir. Ve işte bu Millet-i İbrahim'dir."

Millet-i İbrahim; ibadet edilenden, şirkin kendisinden, (Allah'tan başkasına) ibadet edenden tam bir beraat gerçekleştirme üzerine bina edilmiştir. Öyleyse her kim bu üçü arasında fark gözetirse, o zaman bunun için bir delili/kanıtı olmak zorundadır. Şirkin kendisi, ibadet edilen şeyler ve buna ibadet edenler (müşrikler) arasında bir fark olduğuna dair Kuran'da ve sünnette en ufak dahi bir delil yoktur.

Tunus fetvasının reddiyesinde İbnu'l-Kayyım (rh)'tan naklen bahsetmiştik ki bu üçü, Kafirun suresi delili ile birbirine bağlanmıştır. Peygamber'den (sallallahu aleyhi ve sellem) gelen nassa göre bu sure şirkten beraat etmektir. Buna rağmen sure, (şirk yerine) şirk işleyenlerden beraat etme ile açılmıştır (başlamıştır).

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ

"De ki: Ey (kafirler).." (Ey..) Kime deniyor? Küfür ameline mi? Veya küfür kavilleri veya küfür fiillerine mi? Veyahut (küfrü işleyen) şahıslara mı? Elbette şahıslara. Yani bu, kafirlerden beraat etmektir.

لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ

"Sizin dininiz size, benim dinim de banadır." (Kafirun suresi 109:6)

Bu, tam bir beraattir öyle ki İbrahim'in ve diğer peygamberlerin diliyle O'nun (celle ve ala) şu kavline işaret eder:

إِنَّا بُرَاء مِنكُمْ

"Muhakkak biz sizden beriyiz." (Mümtehine suresi 60:4)

Bundan murad, tam bir ayrılmadır ve bu ayrılma, tüm yönüyle onlardan ictinab etmeden (uzaklaşmadan) ve kafir olduklarını (ortaya koyan) şer'i hükmü onlara uygulamadan yerine getirilmiş olmaz.

Çünkü O'nun **"(Siz) iman edinceye kadar.."** (Mümtehine suresi 60:4) kavli Allah'a iman ile ispat edilen tam bir Vela'ya (dostluk, bağlılık, sevgi) ve bunun zıttı olarak, sadece küfür sahibine karşı gerçekleşecek olan tam bir ayrılmaya işaret eder. Yani orada el-vela vel-bera vardır ve de Tevhid'in ve imanın hakikati el-vela vel-bera'dır.
O (rh) devamla şöyle demiştir:

وهذه ملة إبراهيم التي سفه نفسه من رغب عنها، وهذه هي الأسوة التي أخبر الله بها في قوله:
{قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ

"Ve bu Millet-i İbrahim'dir; bundan yüz çeviren ise sefihin (kendini bilmezin) kendisidir. Ve bu, Allah'ın bize şu kavlinde haber verdiği örnektir: 'Şüphesiz sizin için onda (güzel bir örnek vardır..)..' "

Yani bu (ayet), tefsir olarak göz önünde bulundurulur. Buna dikkatinizi verin.

"Her kim tağuta küfrederse.." Bu, açıklamaya ihtiyacı olan bir özettir (mücmeldir). Allah'ın şu kavlinde olduğu gibi: **"Namazı ikame edin (kılın)"** (En'am suresi 6/72) Doğru mu değil mi? Namazı ikame etmek soruya gereksinim duyar. Namaz nedir ve nasıl yerine getirilir? Bir açıklamaya ihtiyacımız var, peki bu açıklama nereden gelir? Kendi görüşümüzden veya aklımızdan mı yoksa Şeriat'ten mi? (Elbette) Şeriat'ten. Her kim namaz kavramına (onunla ilgili bir hususa) Şeriat'te olmayan bir harf dahi eklese, ona deriz ki: "Söylediklerin batıldır". Çünkü namaz Şeriat'te bir ibadettir. Allah-u Teala'ya, Nass'la gelenin dışında başka bir şekilde ibadet etmiyoruz. Bundan dolayı, herhangi bir söz ve herhangi bir rey/görüş namaza (sonradan) dahil olur veya birşeyi dahil ederse; bu (görüş) sahibinden reddedilir.

Aynı şekilde, el-kufr bit-tağut tanımına bağlantılı olana da (aynı prensip uygulanır). Şu soruya ihtiyaç duyulur: "El-kufr bit-tağut'u nasıl gerçekleştirebiliriz?". Kur'an'dan apaçık ayetlere başvururuz; İbrahim (aleyhisselam) hakkında net olarak ve pek çok kere söylediği kavline:

"Sizden de, Allah'ın dışında ibadet ettiğiniz şeylerden de uzaklaşıyorum." (Meryem suresi 19:48)

Burada bir ayrılma var mı yok mu? Ayrılma vardır. **"Şüphesiz biz (sizden) beriyiz."** (60:4) Bunda ayrılma vardır. Ve bu ayrılma ancak tekfir ile tamamlanır ve bunun üzerine Nass vardır, bu bir içtihad değildir. **"Biz size küfrettik."** (60:4)

El-kufr bit-tağut tanımına müşriklere karşı öfke ve buğzu dahil edip, onları tekfir etmeyi bu tanımın dışında bırakmaya gelince; bu şüphesiz Nass ile oynamaktır. Nass açıktır, nettir; **"..siz Allah'a iman edinceye kadar"** ayetinin bu kısmından önce bahsedilen herşey el-kufr bit-tağut kavramına dahildir. **"..Allah'a iman edinceye kadar.."** kısmının sonrasındaki murad ise, el-iman billah'tır (Allah'a imandır). Bundan dolayı Şeyh (rh) Mümtehine suresindeki ayetin Millet-i İbrahim'in tefsiri olduğunu söylemiştir. Ve öyledir de. Millet-i İbrahim, red ve kabul olmak üzere iki rükunden meydana gelir ve O'nun şu kavlinin tefsiridir:

"Her kim tağuta küfredip Allah'a iman ederse" (Bakara 2:256)

İşte bu "her kim küfredip iman eder" cümlesi la ilahe illallah'ın manasının tefsiridir. Yani bu manalar birbirini tümüyle tefsir eder ve insanlardan hiç kimsenin görüşüne ve kimsenin içtihadına ihtiyaç duymaz. Bilakis, (bu konuda) içtihad yaparsa içtihadı kendisinden reddedilir.

O (rh) devamla şöyle demiştir:

التي أخبر الله بها في قوله: {قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ

“Allah, kavlinde haber verdiği üzere: ‘Şüphesiz, İbrahim’de ve onunla birlikte bulunanlarda sizin için güzel bir örnek vardır.‘ “

“Birlikte bulunanlar“ yani peygamberlerin geri kalanı.

إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَآءُ مِنْكُمْ

"Hani onlar kavimlerine, 'Şüphesiz biz, sizden beriyiz' demişlerdi.“

Bu hitap şahıslara, insanlara yöneliktir. Teberri ettik. Hatta O, müşriklerden beraat etmeyi, kendilerine ibadet edilenlerden önce arz eder. Eğer ayrılma olursa, (onlara karşı) ilk önce hangi itikad bulunur? Buğz/nefret.

Sonrasında beraat etmeye değinir. Neyi arz eder? Müşriklerden beraat etmek öne alınmıştır.

"Şüphesiz biz, sizden ve Allah'tan başka ibadet ettiklerinizden beriyiz. Sizi küfrettik (tekfir ettik, beri olduk). (60:4)" Bu tefsir, "berâa (beri olmak)" kelimesinin manasına dahildir.

Yani her kim bu kelimeye müşriklerin tekfirinin dahil olmadığını iddia ederse şüphesiz o, Allah hakkında yalan uydurmuş olur. Bu nedenle bunu ispat etmeye ihtiyacı vardır, fakat (delil olarak) bir harf dahi getirmekten ne kadar da uzaktır!

"Size küfürettik (tekfir ettik, beri olduk). Sizinle bizim aramızda sürekli bir düşmanlık ve nefret belirmiştir, ta ki siz bir tek Allah'a iman edinceye kadar." (Mümtehine 60:4)

Şeyh Muhammed (rh) yine şöyle demiştir[3]:

"El-kufr bit-tağut'un manası ise, Allah'ın dışında kendisine inanç beslenen cin veya insan, ağaç veya taş veyahut bunların dışındaki herşeyden beri olman ve onun küfür ve dalalet üzere olduğuna şahitlik etmen ve ona buğz etmendir; o, baban veya kardeşin olsa bile."

Küfür üzere olduğuna şahitlik etmek, yani küfre düştüğüne. Eğer o küfre düşmüşse, o zaman senin onunla ilgili şer'i konumun ne olur? Onun kafir olduğunu hükmetmek (olur). Ve eğer İslam'ı dışarıya gösterirse, ona da Müslüman olarak hükmedersin. Ve İslam vasfının, Tevhid'in hakikatinin dışında olduğunu söylemen sana caiz olmaz, hayır. Bilakis eğer o, görünen şekliyle Tevhid ile gelirse, o zaman onu İslam ile vasıflandırman vacip olur. Eğer musemma (isimlendirilen) gelirse, isim de aynı anda gelir. Aynı şekilde eğer o küfre düşerse, o zaman -şirkin kendisinden kurtulup onu işle-

[3] ed-Duraru's-Seniyye, (2/121)

miyor olsan bile- şirk işleyeni müşrik olarak adlandırmak senin üzerine vaciptir. Ve küfür ve dalalet üzere olduğuna şahitlik etmen ve ona buğzetmen; baban veya kardeşin, şeyhin veya idolün veya liderin olsa bile. Kim olduğu önemli değil. Yani sen, ona Allah-u Teala'nın hükmü ile hükmetmiş olursun, baban veya kardeşin olsa bile.

O (rh) devamla şöyle der:

"'Ben Allah'tan başkasına ibadet etmem fakat ben liderlere karşı çıkmam ne de kabirlerin üzerindeki türbelere veya buna benzer şeylere' diyenin sözüne gelince; bu kişi söylediği la ilahe illa Allah sözünde yalancıdır. Ne Allah'a iman etmiştir ne de tağuta küfretmiştir."

Yani eğer o, onların küfür üzere olduklarına şahitlik/ikrar etmiyor -yani onları tekfir etmiyor- ve onların İslam üzere olduklarına hükmediyorsa, o zaman bu kişi taguta küfretmemiştir. Ve bundan dolayı onun, nevakidin üçüncüsüne düştüğü meselesi etrafında -ki bu da aynı şekilde doğruvızıldayıp durmayın. Fakat bundan önce ve daha mühim olan el-kufr bittağut'un ortadan kalkmış olmasının hesaba katılmasıdır. Yani her kim kabre tapanları tekfir etmezse, ondan el-kufr bit-tağut'u gerçekleştirme vasfı ortadan kalkmış olur.

O (rh) şöyle der:

"Bu kişi söylediği la ilahe illa Allah sözünde yalancıdır. Ne Allah'a iman etmiştir ne de tağuta küfretmiştir."

Çünkü o, onların küfrüne şahitlik etmemiştir/ küfrünü ikrar etmemiştir. Allah (subhanehu), İbrahim (aleyhisselam) ve beraberindekiler hakkında şöyle buyurmuştur: "Size küfrettik." Öyleyse bizim de "size küfrettik" yani "sizin kafir olduğunuza itikat ettik" dememiz gerekiyor. Bunu dil ile söylemeye gelince önceden de bir çok kez konuştuğumuz üzere bu husus,

maslahat (fayda) ve mefsedete (zarara) bağlıdır. Tekfir ettiğin her kişi hakkında bu şekilde söylemek zorunda değilsin. Fakat onların Müslüman olmadığına itikat etmek üzerine vaciptir. İnsanların, diğer şahıslar hakkında neye itikat ettiklerinin test edilmesi, sünnete muhalefettir hatta ilim ehlinden bazıları bunu bidat olarak kabul etti. İnsanları test etmeyin ve onlara şahıslar hakkında soru sormayın. Bunun yerine, üzerine inşa ettiği temel (asıl) ile bağlantılı olana bakın. Kişi neye itikat ediyor veya insanlardan Zeydi (muayyen bir şahıs) tekfir ediyor mu veya etmiyor mu diye bakmak; bu, onun ile Allah arasında olan dinidir. Onun dinidir. Filan kişiyi niye tekfir ediyorsun veya filan kişiyi niye tekfir etmiyorsun diye sormak kimseye caiz değildir. Bunun yerine temele (asıl) bakılır.

Öyleyse bu itikat (müşrikleri tekfir etmek) olmazsa olmazdır. Müşriklerin ve müşrikleri tekfir etmeyenlerin küfür üzere olduğuna itikat etmediğin sürece İslam ve Tevhid'i gerçekleştiremezsin. Bu (itikat) olmak zorundadır ve bu, umumi tekfir değil muayyen tekfirdir. Yani bu, müşrikleri tekfir etmeyene, (önce) hüccet ikame etmeye gerek duymayacağımız anlamına geliyor. Çünkü bu meseleler aşikardır, anlaşılır ve güneş gibi apaçıktır. Bu nedenle hüccet ikamesine gerek yoktur.

O (rahimehullahu te'ala):

"..ne de tağuta küfretmiştir."

Şeyh Abdullatif b. Abdurrahman "el-İthâf fi'r-Reddi ala's-Sahâf"ta şöyle demiştir[4]:

"Ve her kim müşrikleri tekfir eder ve onlardan hoşlanmazsa.."

[4] el-İthâf fi'r-Reddi 'ala's-Sahâf, (s. 34)

“Müşrikler” yani kabirlere tapanlar, "hoşlanmazsa" yani nefret ederse. Öyleyse el-kufr bit-tağut sadece nefret etmekten ibaret değildir ki, tekfire gerek yoktur ve el-kufr bit-tağut'un manasından çıkartılmıştır densin.

O devamla:

"Ve her kim müşrikleri tekfir eder ve onlardan hoşlanmazsa, dinini yalnız Allah halis kılar ve O'ndan başkasına ibadet etmez; işte o, imanların en iyi olanı ve onlardan imam olmaya layık olanıdır. Çünkü şirk isleyenler ile ayet ve hadisleri işlevsiz kılanların (ta’til ehlinin) tekfiri, el-kufr bit-tağut'tan (üzerimize) vacip olanların en önemlisidir."

Vacip olanların en önemlisi! El-Berâa'nın (beri olmanın) farklı mertebeleri vardır; onların kafir olduğuna inanmak ise el-Berâa'ya, düşmanlığa ve buğza dahil olanın en büyüğüdür. Eğer bu olmazsa, onlardan teberri edip onlara buğz etsen dahi yine de onları “kardeşlerin” olarak görürsün.

Böylece onları Müslüman kabul ettin ve İslam’ına hükmettin. Çünkü onların kafir olduklarına hükmetmezsen, o zaman onlar Müslümandır ve de (Müslümanlara karşı) el-vela/dostluk vaciptir. Günahkarlara ve bidat ehline yapıldığı gibi onlardan (sadece) uzak durulur ve onlara iki açıdan bakılır. El-vela açısından ve el-bera açısından. Öyleyse mutlak/tam bir beraat nerededir? Şüphesiz Kur'an, (müşriklerden) mutlak bir beraat ile gelir ve bunu sınırlandırmaz.
Ancak Müslüman bir açıdan sınırlandırılır, diğer açıdan değil. Yani masiyet olarak müslümandan her ne gelirse buğzedilir ve bununla alakalı şüphe yoktur; ve iman ve Tevhid olarak onda ne varsa sevilir ve dostluk gösterilir. Fakat kafir ve müşriğe gelince o zaman beraat, tüm açılardan mutlaktır/tamdır. O nedenle ayet:

"Şüphesiz biz sizden beriyiz." (60:4)

Beraatin mutlak/tam olduğuna işaret eder; kafir ve müşrik olan haricindekine bu (beraat), gerçekleşmez.

Şeyh Abdullatif devamla söyle der: *"Çünkü şirkten ve ta'til'den dolayı tekfir etmek, el-kufr bit-tağut'tan (üze-rimize) vacip olanların en önemlisidir."*

Ve İslam, el-kufr bit-tağut olmadan gerçekleşmez. Şeyh Abdullatif 'Misbâhu-z-Zalâm'da da şöyle söylemiştir[5]: *"Ve bu hadis ile ilgili Şeyhin (Muhammed b. Abdulvehhab) sözü... Bahsi geçen hadis: "Kim la ilahe illallah der, Allah'ın dışında ibadet edilenlere küfrederse..." Bu hadis ile ilgili Şeyhin sözü, en iyilerden, en şüpheleri ortadan kaldıran ve en açık sözlerden/açıklamalardandır. Çünkü doğrusu o, hadisin ikinci cümlesi ile bağlantılı olan; tağut'un ve Allah dışında ibadet edilenlerin reddedilmesini, kanın ve malın haram olmasının şart olduğu sonucuna varmıştır."*

Koruma ne zaman gerçekleşir? İslam gerçekleştirildiğinde. Yani eğer koruma ortadan kalkarsa, o zaman demek oluyor ki İslam'ın ortadan kalkmış. Çünkü buradaki mevzu bahis zımmilerle (anlaşmalı Yahudi veya Hristiyan) veya başkasıyla veya (Müslümanlarla) sallallahu aleyhi ve sellemaşan veya bunun gibilerle alakalı değildir. Buradaki bahis iman ve küfür ile alakalıdır. Yani koruma ortadan kalktığında ve onun (sallallahu aleyhi ve sellem) sözleri şuna işaret eder:

من قال لا إله إلا الله وكفر بما يعبد من دون الله حرم ماله ودمه وحسابه على الله

"Her kim la ilahe illallah der ve Allah'ın dışında ibadet edilenlere küfrederse, malı ve kanı haram olmuştur ve hesabı Allah'a aittir."[6]

[5] Misbâhu-z-Zalâm, (2/266)
[6] Sahih Muslim, Kitabu'l-iman (23)

Yani Müslüman değilken. O devamla:

"Ve koruma, (la ilahe illallah'ın) sadece kavli ve bilgisi ile ve Allah'ın dışında ibadet edilen her şeyden sadece ibadeti terk etmek ile olmaz. Bilakis Allah'ın dışında ibadet edilenlerin reddedilmesi/küfredilmesi gerekir; küfretmek ise, buğzetmek, terk etmek, ona karşı çıkmak, ondan beri olmak ve batıl olduğunu bilmektir. Bunların tümü İslam'da gerçekleşmesi gerekir. Allah-u Te'ala şöyle buyurmuştur: Her kim tağuta küfreder ve Allah'a iman ederse.. (Bakara 2/256)"

"İşte Allah bu ayette, Allah'a imanı tağuta küfretmek ile bir araya getirmiştir. Ve bu ayetin Allah'ı kitabında bir çok denkleri vardır. Allah-u Te'ala'nın İbrahim hakkında söyledikleri gibi:
'Hani İbrahim, babasına ve kavmine şöyle demişti: Şüphesiz ben sizin ibadet ettiklerinizden beriyim.' (Zuhruf suresi 43:26)"

"Kavmine" yani kim? Yani şahıslar. Onlar şirke bulaştılar ve İbrahim de onlardan beri oldu. Bunun hususta nass gelmiş. Aynı şekilde babasına da aynısını söylüyor ve bununla ilgili de nass gelmiş. O nedenle şirk işleyen şahıslardan, onlardan muayyen olarak beri olmak ve işte bu, el-kufr bi-tağut mefhumuna dahildir.

Şeyh Abdullatif devamla şöyle demiştir:

"İbrahim, babasına ve kavmine demişti ki: 'Beni yaratan hariç, sizin ibadet ettiğiniz şeylerden beriyim. Beni doğru yola eriştirecek olan şüphesiz O'dur." (Zuhruf suresi 26-27)

فدلت هذه الآية وما قبلها على أن الكفر بالطاغوت ر شط لا يحصل الإسلام بدونه، وهكذا

هذا الحديث مثل هذه الآيات، فان الإيمان بالله هو شهادة لا إله إلا الله، ومع ذلك ذكر الكفر بالطاغوت معه ف حصول الاستمساك بالعروة الوثقّ

"Öyleyse bu ayet ve bundan önce gelen, el-kufr bit-tağut'un bir şart olduğu ve onsuz İslam'ın yerine getirilmiş olmayacağını kanıtlar. İşte bu hadis de bu ayetlerin bir benzeridir. Çünkü şüphesiz Allah'a iman, la ilahe illallah'a şehadet etmektir ve bununla beraber O, el-kufr bit-tağut'u kopmak bilmeyen kulba tutunmaya erişmek ile birlikte zikretmiştir."

Yani o, la ilahe illallah'ın manasına dahil olduğu için Allah nassı getirmiştir. Bundan dolayı (hadisin) İmam Ahmed'den gelen şeklinde:

"Her kim Allah'ı birlerse ve Allah'ın dışında ibadet edilenlere de küfrederse..."[7]

Bir çok kez öğrendik ki -ey aklı başında olanlar, ey hakkı arayanlar!- Yaradan (celle ve 'ala) el-berâa hükmünü ibadet edilen şeyler ile ala-kalandırdığı zaman; istenilen şey sadece ibadet edilen taş veya ağaçtan teberri edip, ağaca veya taşa ibadet edenlere İslam hükmü vermen değildir! Allah'ın kullarına böyle yapmayı emrettiğini tasallallahu aleyhi ve sellemvur etmek dahi caiz değildir; şöyle ki onlardan(sadece) teberri edip ağaç veya taşın geçersiz olduğuna inanmaları -ki onun ilah olmadığına ve ibadet edilmeye layık olmadığına inanılması da kullardan istenilendir-. Fakat bundan daha mühim olanı ise Allah'ın dışındaki şeylere ibadet eden ile alakalı olandır. İbadet edilen şeylerden önce ilk olarak ibadet edenden teberri etmek gerekir.

[7] Musnedu İmam Ahmed (26671)

O (rh) devamla:

ومع ذلك ذكر الكفر بالطاغوت معه ف حصول الاستمساك بالعروة الوثقّ . وقد يفرد الإيمان ويخص بالذكر، فيدخل فيه الكفر بالطاغوت، كشهادة أن لا إله إلا لله

"Ve bununla beraber O, el-kufr bit-tağut'u kopmak bilmeyen kulba (el-urve el-vuska) tutunmaya erişmekle ile birlikte zikretmiştir. İman tek başına da zikredilebilir, zira el-kufr bit-tağut ona dahildir. La ilahe illallah şehadetinde olduğu gibi."

Yani la ilahe illallah'tan bahsedilip el-kufr bit-tağut'tan bahsedilmezse, el-kufr bit-tağut aynı şekilde ona dahildir. Yani şirki terk etmek el-kufr bit-tağut'a dahil olduğunda; şirki terk etmek la ilahe illallah mefhumuna da dahil olur. Ve şirk işleyeni tekfir etmek el-kufr bit-tağut'a dahil olduğunda, (biliyoruz ki) bu aynı şekilde la ilahe illallah mefhumuna da dahildir. Bu şuna işaret eder: her kim şirki terk etmezse o zaman kelime (la ilahe illallah) ondan kalkar ve müşrikleri tekfir etmeyenden de kelime kalkar. El-imanu billah'tan önce gelen ve kesinkes var olan el-kufr bit-tağut rüknunun ortadan kalkması sebebiyledir. Ve bu husus, el-kufr bit-tağut'un manasının beyanında bir zaruriyettir.

كشهادة أن لا إله إلا لله، فإنها دالة على ا لإيمان بالله المتضمن للكفر بالطاغوت

"La ilahe illallah şehadetinde olduğu gibi. Şüphesiz o, el-kufr bit-tağut'u içeren el-iman billah'a delalet eder."
Yani bunu içerdiğine delalet eder. La ilahe illallah: her kim tağutu reddedip Allah'a iman ederse. Öyleyse el-kufr bit-tağut, la ilahe illallah kelimesinin delalet ettiği şeyin bir bölümüdür; Allah'a imanın da bu kelimenin bir bölümü olduğu gibi.

Tağut'a küfretme ve Allah'a iman etme esasının her biri, diğerini bütünüyle açıklar (mutabakat). El-kufr bit- tağut'un kendisiyle açıklandığı herşey, onun bütün unsurlarına birden delalet eder. Bazılarını gerektirme (telazum) söz konusu değildir.